

"BP-Amnesia"

Amnesia stond droevig in de wei voor zich uit te staren. Ze was een mooie pronte melkkoe met een uitstekende productie. Ze had zelfs iets extra's: twee spenen gaven volle melk, de twee andere karnemelk. Dat was lastig voor de melkmachine, daarom werd ze, als enige, met de hand gemolken en haar melk was voor privé gebruik. Maar Amnesia had ook nog iets anders, ze was vergeten dat ze een kalfje was geweest. Toen ze bijna volwassen was, had ze een misstap gemaakt en daarbij vreselijk haar neus gestoten. Dat gebeuren had haar hele geheugen gewist. Ze wist alles wat daarna gebeurd was, maar daarvoor was alles weg.

De andere koeien hadden het wel eens over hun jeugd toen ze nog klein waren, Amnesia kon daaraan niet meedoen, ze wist er niets meer van.

De boer merkte wel dat er iets was met Amnesia en wilde haar helpen. Een kalfje krijgen leek hem wel iets. Ze zou het dan druk krijgen en geen tijd meer hebben om te tobben. Hij ging Rinus, zijn fokstier halen. Nou...die kwam niet bij Amnesia in de buurt. "Wat nou", blerde ze, 'wat moet dat afgeleebberde beest van mij?

Moet je eens kijken naar die wallen onder zijn ogen, 't lijken wel slotgrachten!' Wàt ze precies uitkraamde wist de boer natuurlijk niet, maar dat ze geen zin had in Rinus was overduidelijk. De boer kon daar wel inkomen. 't Was net zo'n afgeleefde pooier die stier van hem. Maar wacht eens, zijn moeder had met kruiswoordpuzzelen vorig jaar een stierkalfje gewonnen en omdat ze in het bejaardenhuis één huisdier per persoon mochten hebben, had zijn moeder het stierkalfje genomen. Daar was nog wel het één en ander over te doen geweest. Hele discussies waren gevoerd door mevrouw Friesjes die maar één goudvis mocht en dat geen vergelijking vond met die enorme stier die er uit dat kalfje zou groeien. Maar of ze allemaal op hun kop gingen, Romeo bleef waar hij was.

Ze had hem Romeo genoemd omdat ze helemaal week werd van die peilloos diepdonkere ogen met van die enorme wimpers eraan.

De boer kwam Romeo een dagje halen en liet hem bij Amnesia in de wei. Die wist ineens heel goed wat er van haar verwacht werd. En zo werd het een prachtige middag in het groene struweel. De boer probeerde nog stiekem Rinus met Romeo om te wisselen, maar daar leek zijn moeder op voorbereid te zijn. Ze stond beneden te wachten en stuurde haar zoon direct retour. 'Lenen mag voor een dag', zei ze, 'maar de erfenis wordt pas ná mijn dood geconsumeerd en ik ben voorlopig van plan te blijven.' Kruiswoordpuzzels stuurde ze niet meer in. Je zou toch een béér (mannetjesvarken) winnen. Die zou het huis wel een ander geurtje geven. Nee, ze hield het maar bij patiënten en televisie kijken. Romeo was dól op Animal Planet en ach, als hij haar met die donkere ogen weemoedig aankeek, dan smolt ze helemaal weg.

© augustus 2011, Alida, BasicPublishing.nl